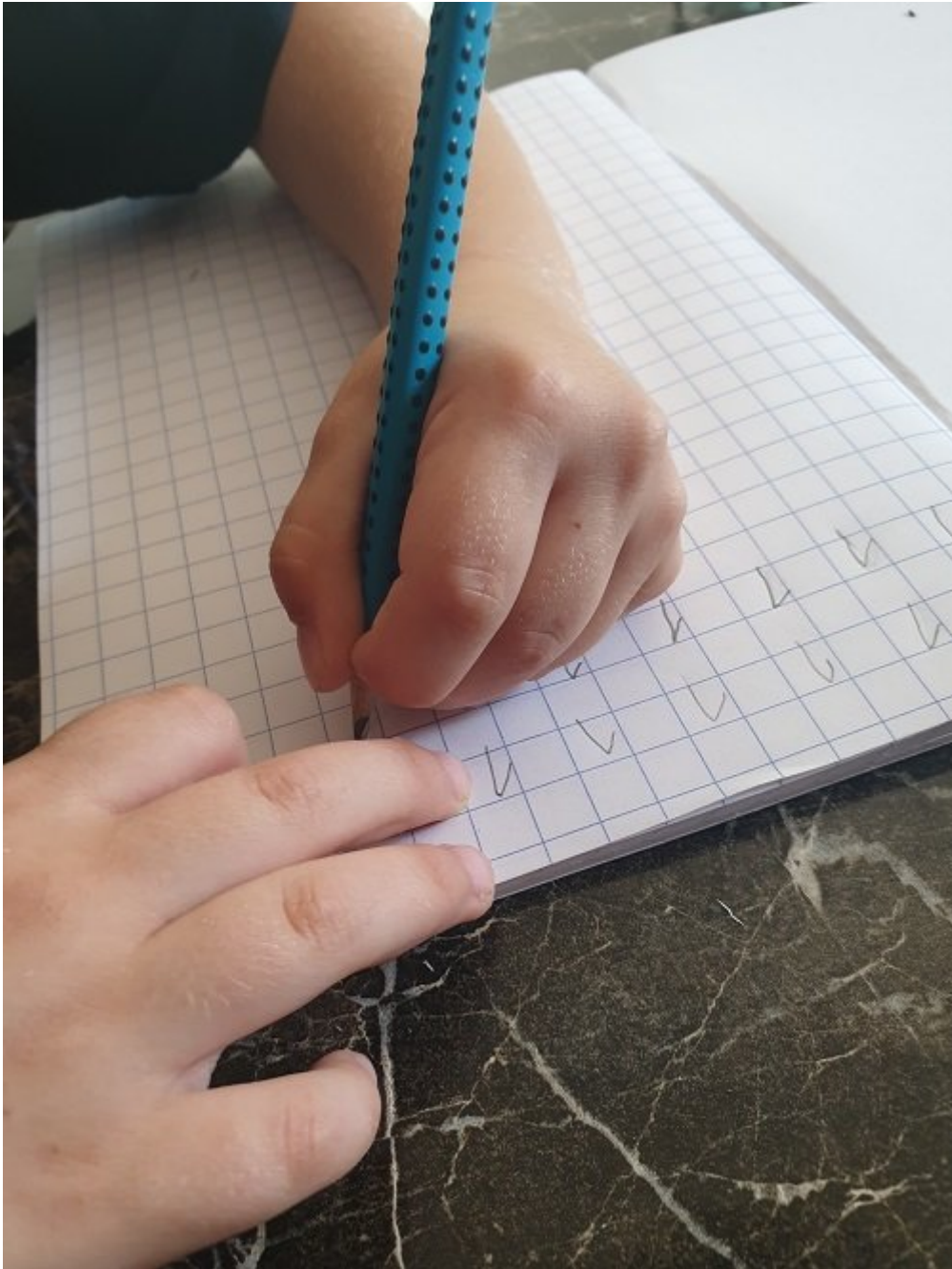

Μαθήματα της Ά Δημοτικού (Μαρία Λουπίδου)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Μπήκαμε στην φωτεινή τάξη δειλά σαν να είμασταν εμείς οι μαθητές. Ήταν απογευματινή συνάντηση αλλά έμοιαζε σαν μόλις να ξυπνήσαμε από τον λήθαργο του καλοκαιριού, την ανεμελιά του παιχνιδιού και την ησυχία της νηπιακής ηλικίας.

Έψαξα να βρω το πιο γλυκό και ωραίο χαρακτηριστικό της δασκάλας και βρήκα πολλά: τα περιποιημένα μαλλιά της, το λουλουδάτο πουκάμισό της, το κοντό της

ανάστημα που την φέρνει ακόμα πιο κοντά στα μικρά παιδιά, τα γυαλιά της που δείχνουν την διάθεσή της για μελέτη, τα όμορφα χέρια της που ακουμπάνε τα παιδικά κεφάλια, διορθώνουν το μολύβι στα χέρια, περιγράφουν όσα θέλει να πει. Αγάπησα την δασκάλα με την πρώτη ματιά γιατί ένιωσα ότι αγαπάει ήδη τα παιδιά. Δουλεύει μαζί τους και το κάνει με όλη της την καρδιά.

Κάθισα στο θρανίο που μου είχε περιγράψει πως είναι το δικό του θρανίο. Κοίταξα γύρω και γέμισα χαρά. Το παράθυρο ανοιχτό φέρνει την δροσιά και τον ουρανό κοντά, η έδρα μπροστά σε άμεση επαφή, το κρεμαστάρι για την τσάντα στο πλάι άδειο αλλά γεμάτο προσμονή, και δίπλα μια άλλη τοσοδούλικη καρέκλα για κάποιον συμμαθητή. Το σχολείο! Το πιο ωραίο κτίριο γιατί εκεί μικρά παιδιά ακούνε και μαθαίνουν γιγάντια πράγματα.

Η δασκάλα μας εξήγησε πως τα παιδιά είναι ακόμα νήπια κι ας αλλάξαν βαθμίδα. Ζουν και τρέφονται με το παιχνίδι. Το μυαλό τους είναι εκεί, σκέφτονται με όρους παιχνιδιού και διασκεδάζουν πολύ λειτουργώντας ακόμα με τους όρους του νηπιαγωγείου. Το μυστικό λοιπόν για να τα βοηθήσουμε είναι να κάνουμε την μάθηση παιχνίδι! Μπορούμε να γράψουμε το Α μέσα στην καρότσα του φορτηγού που κρατούν στα χέρια τους, να ορίσουμε παράλληλες γραμμές με τα χέρια μιας κούκλας, να κρύψουμε γράμματα μέσα στην τσάντα με τα παιχνίδια. Προσεγγίζουμε τον κόσμο τους, αυτόν του παιχνιδιού, για να μάθουν. Και αυτό μπορούμε να το κάνω σε κάθε ηλικία, σε κάθε εκπαιδευτική βαθμίδα: Να μπαίνουμε στον κόσμο των μαθητών και να προσπαθούμε να επικοινωνήσουμε μαζί τους μέσα σε αυτό το πλαίσιο.

Είμαστε όμως ακόμα στην α' δημοτικού, γι αυτό φτιάχνουμε μαζί ένα πρόγραμμα. Ένα πρόγραμμα με αρχή μέση και τέλος, και μαθαίνουμε να το τηρούμε. Ο πιο εύκολος τρόπος για να εισαχθεί η έννοια αυτή είναι να κάνουμε ένα σχεδιάγραμμα που θα περιέχει κάποιες σταθερές (την ώρα του ύπνου, του φαγητού) και να προσθέσουμε για αρχή αυτά που θέλει το παιδί να κάνουμε στα κενά που δημιουργούνται. Τι ωραίο πρόγραμμα που έφτιαξες μικρέ μου! Σήμερα θα κάνουμε ακριβώς ό,τι θέλεις. Αύριο θα είναι η νέα μέρα του καινούργιου προγράμματος που περιέχει και το σχολείο και τα καθήκοντα του σχολείου. Στο νέο πρόγραμμα προτεραιότητα θα είναι το διάβασμά μας. Σε συγκεκριμένη ώρα, με ησυχία και χώρο που να σε βοηθά να μάθεις ότι είναι σημαντικό να τελειώσεις τα καθήκοντά σου πριν ξεκινήσεις τις εξωσχολικές δραστηριότητες.

Το πρόγραμμα θα μας βοηθήσει να ορίσουμε και τις ώρες του ύπνου. Το πιο σημαντικό εργαλείο για ένα ξεκούραστο και αποδοτικό μυαλό, ένα παιδί χαρούμενο και αποδοτικό, μια μέρα γεμάτη ενέργεια, είναι ο χορταστικός και ξεκούραστος ύπνος. Εφόσον ικανοποιείται το αίτημα του ποιοτικού και επαρκούς χρόνου ξεκούρασης θα μπορέσουμε να ορίσουμε και τον προσωπικό ρυθμό ανάπτυξης του κάθε παιδιού για να μπορέσουμε να μην το πιέσουμε αλλά να δούμε πως λειτουργεί ανάλογα με την ωριμότητά, την ιδιοσυγκρασία και την ηλικία του.

Γιατί να μπούμε σε αυτή την διαδικασία; Γιατί είναι πολύ ωραίο να προσφέρουμε

έμπνευση και καθοδήγηση σε αυτούς που αγαπάμε. Είναι μεγαλειώδες όταν γίνεται σωστά, στα πλαίσια της ασκούμενης αγωγής, γιατί είναι θαυμαστά αποδοτικό. Το να μπορούμε να δίνουμε στα παιδιά κίνητρα για να πράξουν χωρίς όμως να εξαγοράζουμε κάτι που είναι καθήκον τους, είναι μια τέχνη που θέλει σκέψη, σύνεση και καλλιέργεια. Μαθαίνει στο παιδί να απολαμβάνει την ίδια την ζωή!

Στους επόμενους μήνες, ένας ολόκληρος κόσμος αποκωδικοποιείται γύρω από τους μαθητές και είμαστε μαζί τους για να ζήσουμε αυτό το θαύμα. Η φράση: «Α! κατάλαβα γιατί συμβαίνει αυτό...» μας προκαλεί συχνά γέλιο γιατί οι ανακαλύψεις δεν έχουν καμία σχέση με την αληθινή αιτία και κατάσταση των πραγμάτων αλλά η μοναδική αίσθηση της κατανόησης αποδεικνύει την ύπαρξη λογικής σκέψης! Η ακοή των λέξεων οδηγεί σε συλλογισμό και τα νοήματα γίνονται έννοιες που οδηγούν σε μοναδική αντίληψη του κόσμου! Τώρα ο νους αναπτύσσεται και οι ανακαλύψεις θα επακολουθήσουν. Ο υπέροχος χώρος της φαντασίας έρχεται σιγά σιγά σε όρια και η ανάγκη για εποπτική αντίληψη βάζει τα πράγματα στην θέση τους.

Στα παιδιά αρέσει το ωραίο. Μπορούν να διακρίνουν το σωστό και το ορθό πολύ πιο εύκολα από εμάς όσον αφορά τα δικά τους αντικείμενα. Ο πιο εύκολος τρόπος για να διορθώσει ένα παιδί κάτι που έφτιαξε είναι να το κάνει μόνο του. Σου αρέσει αυτή η γραμμή; Είναι ίδια με αυτή που υπάρχει στην πρώτη σειρά; Ρίξε άλλη μια ματιά μήπως και ανακαλύψεις κάτι που εσύ θα παρατηρήσεις και θα διορθώσεις μόνος σου! Άλλαξε ό,τι δεν σου αρέσει, διόρθωσε ό,τι έφτιαξες, κάντο να σου ταιριάζει και να είσαι ευχαριστημένος με αυτό! Πόσο ωραία αίσθηση είναι αυτή της αυτοβελτίωσης!

Τώρα, στο ξεκίνημα της νέας χρονιάς είναι η ώρα της ενθάρρυνσης. Είναι η ώρα να βρούμε τα πραγματικά σημεία στα οποία είναι καλός ένας μαθητής και να του δώσουμε «Άριστα» χωρίς τσιγκουνιά. Ας είμαστε γενναιόδωροι στο ξεκίνημα ώστε η γλυκιά σκέψη της αποδοχής, της επιβράβευσης και της επιτυχίας να γίνει βίωμα που θα κατακτιέται όλο και πιο εύκολα.

Κι αφού δουλέψουμε μαζί με τα παιδιά σε όλα αυτά τα επίπεδα, με θέληση, χωρίς άγχος και με κοινό κόπο ας θυμηθούμε να κρατήσουμε τις όποιες επικριτικές μας διαθέσεις για το εκπαιδευτικό σύστημα, την προσωπική μας άποψη για το πρόσωπο του δασκάλου, την αρνητική τυχόν διάθεση για την εποχή που ζούμε, μακριά από τα παιδιά. Δεν καταρρίπτουμε το πρότυπο του δασκάλου αν θέλουμε να μπορέσει να απολαύσει το παιδί το ποσοστό της γνώσης που θα του προσφέρει ο συγκεκριμένος άνθρωπος που βρέθηκε στην συγκεκριμένη θέση της διδασκαλίας. Είναι σημαντικό να μην δηλητηριαστεί αλλά να μπολιαστεί με αποδοχή, αγάπη και θετική διάθεση για να αποδώσει. Καλή Αρχή!